

[Начало](#) > ... > [Предприемане На Съдебни Действия](#) > [Европейския Съдебен Атлас По Гражданскоправни Въпроси](#) > [Регламент „Брюксел I“ \(преработен Текст\)](#) > [Poland](#)

Регламент „Брюксел I“ (преработен текст)

Полша

Полша

ТЪРСЕНЕ НА КОМПЕТЕНТНИ СЪДИЛИЩА/ОРГАНИ

Инструментът за търсене по-долу ще ви помогне да намерите съдилища или органи, компетентни за даден европейски правен инструмент. Моля, имайте предвид, че въпреки че са положени всички усилия да се провери точността на резултатите, може да има изключения при определянето на компетентност, които не са обхванати.

Член 65, параграф 3 – Информация за това как съгласно националното им право да се определи действието на съдебните решения, посочени в член 65, параграф 2.

1. Какво представлява най-общо „уведомяването на трета страна (УТС)“?

В Полша УТС е регламентирано с членове 84 и 85 от Гражданския процесуален кодекс. На полски език това понятие се нарича „rzuczenie“. То се изразява във възможността една от страните по делото да привлече бъдеща насрещна страна да встъпи в производството, тъй като едно неблагоприятно за първата страна решение би могло да доведе до предявяването на иск (произтичащ например от договор за гаранция) срещу нея от третата страна. За тази цел страната внася искане за привличане, което се връчва на третата страна и тогава тя може да заяви, че се присъединява към делото като встъпила страна с подпомагащи функции.

2. Какви са главните последици от съдебните решения за лицата, които са получили УТС?

УТС не води автоматично до включването на лицето, което е обект на искането, като страна по висящото производство. Неговото встъпване в делото се осъществява под формата на встъпване за подпомагане (членове 76—78 от Гражданския процесуален кодекс). Със съгласието на страните по делото, встъпилата с подпомагащи функции страна може да заеме мястото на страната, към която се е присъединила. В противен случай съдебното решение има само пряко действие (но, когато се касае за УТС, само ако то съответства на естеството на оспорваното правоотношение или съответната правна разпоредба).

3. Правната преценка в главното производство има ли обвързващо действие?

Ако, трета страна бъде поканена, но не встъпи в делото, тя пропуска възможността да предяви иск в рамките на евентуално последващо производство за лошо водене на първоначалното дело (член 82 във връзка с член 85 от Гражданския процесуален кодекс).

4. Има ли обвързващо действие по отношение на установените факти, които третата страна не е можела да оспори в главното производство, напр. тъй като те не са били предмет на спор между страните?

Уведомяването на трета страна и искането на нейното участие е в интерес и на самата трета страна, тъй като тя може да помогне за постигането на положителен изход на делото, което ще направи ненужно образуването на евентуално последващо производство.

5. УТС поражда ли последици, независимо дали третата страна е встъпила в главното производство или не?

Ако, въпреки че е приканена, третата страна не встъпи в делото, тя пропуска възможността да предяви иск в рамките на евентуално последващо производство за лошо водене на първоначалното дело (член 82 във връзка с член 85 от Гражданския процесуален кодекс).

6. УТС засяга ли отношенията между третата страна и насрещната страна на уведомяващата страна?

Ако призованото лице се присъедини към делото, то става встъпила страна с подпомагащи функции и може, със съгласието на страните, да заеме мястото на страната, към която се е присъединило.

Член 74 - Описание на националните правила и процедури относно изпълнението

Член 74 — Описание на националните правила и процедури относно изпълнението е дадено в информационния документ [Procedury służące wykonaniu orzeczenia](#) (Процедури за изпълнение на съдебно решение).

Член 75, буква а) - Наименования и данни за връзка със съдилищата, в които трябва да бъдат подадени молбите по член 36, параграф 2, член 45, параграф 4 и член 47, параграф 1

Окръжният съд [sąd okręgowy] по местоживеене или регистриран офис на задълженото лице или ако такъв съд няма, окръжният съд, в чийто съдебен район предстои да се осъществява или се осъществява изпълнението.

В случай на искане за отказ на признаване:

Окръжният съд [sąd okręgowy], който е компетентен по делото, в рамките на което е постановено съдебното решение, или в чийто съдебен район попада компетентният районен съд [sąd rejonowy], или при липса на такъв, от Варшавския окръжен съд.

Член 75, буква б) - Наименования и данни за връзка със съдилищата, пред които може да се обжалва решението по молбата за отказ за изпълнение съгласно член 49, параграф 2

Апелативният съд [sąd apelacyjny] чрез окръжния съд [sąd okręgowy].

Член 75, буква в) - Наименования и данни за връзка със съдилищата, пред които може да се обжалва на следващ етап съгласно член 50

Върховният съд [Sąd Najwyższy] чрез апелативния съд [sąd apelacyjny].

Член 75, буква г) - Езици, приети за превод на удостоверенията, отнасящи се до съдебни решения, автентични актове и съдебни спогодби

Не се прилага.

Член 76, параграф 1, буква а) - Правила за компетентност, посочени в член 5, параграф 2 и член 6, параграф 2 от Регламента

Член 1103⁷, параграф 4 от Гражданския процесуален кодекс и член 1110 от Гражданския процесуален кодекс, доколкото в тях се предвижда компетентност на полските съдилища единствено, ако за ищеца е валидно едно от следните обстоятелства: той има полско гражданство, местоживеене, обичайно местопребиваване или регистриран офис в Полша.

Член 76, параграф 1, буква б) – Правила относно уведомяването на трети страни, посочени в член 65 от Регламента

Членове 84 и 85 от Гражданския процесуален кодекс относно уведомяването на трети страни.

Член 76, параграф 1, буква в) – Конвенции, посочени в член 69 от Регламента

Конвенция между Полската народна република и Унгарската народна република за правна помощ по граждански, семейни и наказателни дела, подписана в Будапеща на 6 март 1959 г.,

- Конвенция между Полската народна република и Федеративна народна република Югославия за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписана във Варшава на 6 февруари 1960 г., която понастоящем е в сила между Полша и Словения и между Полша и Хърватия,
- Договор между Народна република България и Полската народна република за правна помощ и правни отношения по граждански, семейни и наказателни дела, подписан във Варшава на 4 декември 1961 г.,
- Конвенция между Полската народна република и Република Австрия относно взаимоотношенията по въпроси, отнасящи се за граждански дела и за документи, подписана във Виена на 11 декември 1963 г.,
- Конвенция между Полската народна република и Република Гърция за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписана в Атина на 24 октомври 1979 г.,
- Договор между Чехословашката социалистическа република и Полската народна република за правна помощ и уреждане на правните отношения по граждански, семейни, трудови и наказателни дела, подписан във Варшава на 21 декември 1987 г., все още в сила в отношенията между Полша и Чешката република и между Полша и Словакия,
- Конвенция между Полската народна република и Италианската република за правна помощ и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански дела, подписана във Варшава на 28 април 1989 г.,
- Договор между Република Полша и Република Литва за правна помощ и правни отношения по граждански, семейни, трудови и наказателни дела, подписан във Варшава на 26 януари 1993 г.,
- Договор между Република Латвия и Република Полша за правна помощ и правни отношения по граждански, семейни, трудови и наказателни дела, подписан в Рига на 23 февруари 1994 г.,
- Конвенция между Република Кипър и Република Полша за правно сътрудничество по граждански и наказателни дела, подписана в Никозия на 14 ноември 1996 г.,
- Договор между Република Естония и Република Полша за правна помощ и правни отношения по граждански, трудови и наказателни дела, подписан в Талин на 27 ноември 1998 г.,
- Договор между Румъния и Република Полша за правна помощ и правни отношения по граждански дела, подписан в Букурещ на 15 май 1999 г.

Последна актуализация: 07/01/2025

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.